

● Mehmet Osmanođlu

Karabađ Destanı

Zafer takı kurulsun masmavi göklerinde
Dalgalansın bayrağın, yıldızlar selam dursun
Her yiğit askerinin alınından öpsün güneş
Çatlasın düşmanların, bu zilletle kudursun

Nicedir gözlüyordu bu muştuyu yürekler
Göğsünü kabartarak zafer meydanına çık
Buđulu gözleriyle Karabađ seni bekler
Dillerde tekbir ile eller semaya açık

Her mevsim bahar oldu nazlı Karabağında
Dađlarında sümbüller ve özgürlük boy verir
Ne vakittir gizlenen her karış toprağında
Boynu bükük tohumlar, sürurla filizlenir

Yakışmamıştı zaten bu esaret gölgesi
Damarında akarken Türklüğün asil kanı
İşte bu, ilelebet şahlanmışın belgesi
Mesrûr ettin kabrinde, cümle şanlı atanı

Dillerden düşmeyecek bir destandır bu zafer
Nesiller boyu sürer bu diriliş hamlesi
Cepenin gerisinde, dua dua muzaffer
Kanından gül damlayan şehidinin annesi

Bu özgürlük uğruna göz kırpmadan ser veren
Haykırır o şehitler: “Helâldir sana canım”
Açılsın şimdi güller, her yanda yedi veren
Sonsuzluđa yürüsün kardeş Azerbaycan'ım.

